

РЕШЕНИЕ

№ 1438

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11619** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, във вр. с чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от А. И. Д. срещу Решение № ППН-01-1037/2018 от 11.09.2019г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.
Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразен акт, тъй като е издадено при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Излага, че е обработил лични данни на свой абонат с цел изпълнение на договор, като не е имал данни, че подписът под допълнителното споразумение от 27.09.2018г. не е положен от М. Д. К.. Не е извършил нарушение по чл.6 § 1 от ОРЗД, като е въвел процедури и правила, както и технически мерки, строго регулиращи обработката на лични данни и боравеното с лични данни от служителите. В решението не било посочено в какво се изразява обработването на личните данни на абоната, с кои конкретни свои действия е нарушило правилата на ОРЗД.
В проведеното открито съдебно заседание на 07.02.2020г. жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. А. С. моли да бъде постановено решение, с което да се отмени оспорения акт, като съображения в подкрепа на претенцията са изложени в писмена защита от 21.02.2020г.
Ответникът – Комисия за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител юрк.М. Р. оспорва жалбата. По същество на спора излага аргументи за

законосъобразност на административния акт, които са развити в депозираните по делото на 24.02.2020г. писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - М. Д. К. е редовно призована, но не взема участие в процеса.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано въз основа на подадена жалба рег.№ ППН-01-1037/18.12.2018г. от М. Д. К., в която е посочено, че без да е сключвала договор с [фирма], на 27.09.2018г. от нейно име е било подписано допълнително споразумение № 1561498327092018-44992421, по силата на което е закупен детски часовник "МУ- КИ Т.". Твърдяла е, че не е подписвала допълнително споразумение за номер [ЕГН] и грубо са били нарушени нейните права и интереси.

На основание разпоредбата на чл.26 от АПК, с писмо изх. № ППН-01-1037/2018/2 от 30.01.2019г. на Главния секретар на КЗЛД е изискано писмено становище по предмета на жалбата, с относими доказателства, от страна на [фирма].

Постъпил е отговор вх. № ППН-01-1037-3/2018/11.02.2019г., в който е посочено, следното: М. Д. К. е абонат на мобилна услуга, предоставяна към номер [ЕГН], като на 06.09.2018г. е било сключено допълнително споразумение за срок от 24 месеца за промяна на тарифния план. На 27.09.2018г. М. Д. К. е сключила ново допълнително споразумение 1561498327092018-44992421 отново за срок от 24 месеца, като е закупила устройство- часовник "МУ- КИ Т. М./ORN" със сериен номер 351584090539956 на стойност от 19.98 лева. Споразуменията са били сключени в търговски обект в [населено място], [улица], М. Р., като същите са подписани от двете страни, а ако М. Д. К. оспорва полагането на своя подпис под документите, то трябвало да докаже тези свои твърдения. Към отговора са приложени допълнителни споразумения от 06.09.2018г. и от 27.09.2018г. /л.86-л.91/.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл.27, ал.2 от АПК във връзка с чл.38 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, КЗЛД се е произнесла относно допустимостта на жалбата, в протокол № 25/12.06.2019г. Решението за допустимост на жалбата е взето единодушно от присъствалите четирима членове на Комисията. Конституирани са страните в производството и е насрочено разглеждането на жалбата в открито заседание на 24.07.2019г., за когато страните са били надлежно уведомени /л.69-л.72/.

С писмо от 08.03.2019г. КЗЛД е изисквала от Районна прокуратура- [населено място] информация за движението на жалба вх. № 936/12.02.2019г. подадена от М. Д. К.. Постъпили са отговори вх. № ППН-01-1037/6/2018/21.03.2019г. и вх. № ППН-01-1037/8/2018/03.06.2019г., че в РП- [населено място] е образувана преписка № 936/2019г., издадено е постановление от 15.05.2019г., с което е отказано да се образува досъдебно производство за извършено престъпление по чл.309 ал.1 от НК. Приложена е експертна справка № 92/02.04.2019г., видно от която подписът положен за "абонат" в допълнително споразумение към договор за електронни съобщителни услуги от 27.09.2018г. /л.86 гръб-л.88/ не е изпълнен от М. Д. К..

Насрочено е открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество,

което е било проведено на 24.07.2019г. След обсъждане по същество с четири гласа „за“ единодушно е прието решение, с което същата е обявена за основателна.

Административното производство е приключило с постановяването на Решение № ППН-01-1037/2018 от 11.09.2019г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/. С този акт е прието, че [фирма] в качеството му на администратор на лични данни е извършило нарушение чл.6, §1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Регламент/, тъй като в подписаното на 27.09.2018г. допълнително споразумение към договор за електронни съобщителни услуги 1561498327092018-44992421 се съдържат трите имена и единният граждански номер на жалбоподателката – информация, която безспорно има качеството на лични данни за абоната, предвид обстоятелството, че с тях може да бъде индивидуализирана, както и поради това, че данните ѝ са били обработени без нейно съгласие от дружеството с цел подписване на споразумението, без наличие на допустимост на обработването.

Комисията е приела, че разполага с оперативна самостоятелност да прецени кое от своите правомощия по чл.58, §2 от Регламент 2016/679 да реализира. Посочила е, че правомощията по чл.58, §2, без тези по б.„и“ имат характера на принудителна административна мярка, чиято цел е да предотвратят извършването на нарушението или ако извършването е започнало – да го преустановят, а административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл.58, §2, б. „и“ има санкционен характер и може да се наложи като допълнение към мерките или вместо тях. С процесното решение Комисията на основание чл.38, ал.3 от ЗЗЛД, след като е обявила жалбата на М. Д. К. за основателна, на основание чл.58, §2, б.„и“ от Общия регламент за защита на данните е наложила на [фирма], в качеството му на администратор на лични данни имуществена санкция в размер на 20 000.00 /двадесет хиляди/ лева, съгласно разпоредбата на чл.83, §5, б.„а“ за нарушение на чл.6, §1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 /чл.4 ал.1 от ЗЗЛД /отм./

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е подадена в преклузивния 14 дневен срок, считано от 13.09.2019г. и от активно легитимиран правен субект, който е неблагоприятно засегнат от издаването на акта.

Решение № ППН-01-1037/2018 от 11.09.2019г. е издадено от компетентен орган – Комисията за защита на личните данни в рамките на предоставените ѝ правомощия съгласно чл.38, ал.3 от ЗЗЛД. То е прието с мнозинството от гласовете на членовете на административния орган съгласно чл.9, ал.3 от ЗЗЛД. Не се констатираха нарушения във формата и съдържанието на акта, които да го опорочават и обусловят отмяната му по см. на чл.146 т.2 от АПК.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадената заповед /чл. 168, ал. 1 и ал.3 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/. В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на

оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатира нарушение по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси. До [фирма] и М. Д. К. са били изпратени и връчени уведомления за образуването на производството, за проведените две заседания, както и им е била предоставена възможност да депозират становища и допълнителни доказателства. В изпълнение на служебното начало, КЗЛД е събрала и данни за образувано през 2019г. и наказателно производство в РП-[населено място], от която са изискани относимите за изясняване на спора доказателства.

Според определението на чл.6, ал.1 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни, е независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент /ЕС/ 2016/679 и на този закон. Комисията изпълнява задачите по чл.57 от Регламент (ЕС) 2016/679 /чл.10, ал.1 от ЗЗЛД/ и упражнявайки предоставените ѝ от закона правомощия посочени в чл.10, ал.2 от ЗЗЛД.

Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД/ се прилага от 25 май 2018 година, задължителен е в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки /чл.99 от Регламента/.

Когато Комисията е сезирана с жалба от физическо лице, което твърди, че са му нарушени правата по ЗЗЛД, тя се произнася, съгласно чл.38, ал.3 от ЗЗЛД с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" – "з" и "й" от Регламент /ЕС/ 2016/679 или по чл.80, ал.1, т.3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл.83 от Регламент /ЕС/ 2016/679, както и по глава девета.

Страните не спорят, че [фирма] е администратор на лични данни по смисъла на чл.4, т.7 от Регламента. Съгласно чл.4, т.1 от Регламента „лични данни“ е всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано /„субект на данни“/; физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. „Обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване /чл.4, т.2 от Регламента/.

Предвид цитираните разпоредби правилно органът е приел, че трите имена и ЕГН на

М. Д. К. са лични данни, както и че същите са обработени, чрез употребата им. Обработването е без наличие на правно основание за това. От експертното заключение № 92/02.04.2019г. по пр.преписка № 936/2019г. по описа на Районна прокуратура-[населено място] е установено, че М. Д. К. не е подписала допълнителното споразумение към договор за електронни съобщителни услуги от 27.09.2018г., респ. не е дала съгласие личните ѝ данни да се обработват от дружеството жалбоподател. КЗЛД в съответствие с нормативния акт е изложила, че обработването е незаконосъобразно, след като не е приложимо нито едно от условията по чл.6, §1, букви „а“, „б“, „в“, „г“, „д“, „е“ от Регламента, а именно: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Жалбата с вх. № ППН-01-1037/18.12.2018г. на М. Д. К. е касаела използване на личните ѝ данни, а Комисията е органът, който е компетентен да се произнесе по тази жалба. От доказателствата по делото се установява, че е било образувано и досъдебно производство във връзка с реализиране на наказателна отговорност за евентуално престъпление / пр.преписка № 936/2019г. по описа на РП-гр.Р./, който факт не изключва правомощията на КЗЛД. Задължението за обработване на личните данни при спазване на императивните правила, съдържащи се в ОРЗД е на администратора на лични данни, като ирелевантни за административното производство са фактите, дали деянието съставлява престъпление, кой е неговият автор и т.н. Категорично е установено, чрез събраните писмени доказателства, че личните данни на М. Д. К. са обработени на 27.09.2018г. без правно основание, като това лице не е формирало съгласие за сключване на допълнително споразумение към договор за предоставяне на електронни съобщителни услуги. Наличието на съгласие на физическото лице за обработка на данните му следва да се преценява за всеки конкретен и отделен случай, като е ирелевантно в този смисъл обстоятелството, че предходното допълнително споразумение към договора от 06.09.2018г. е било подписано от абоната. [фирма] не е предприело необходимите мерки за защита на личните данни на свой клиент, което е довело до неправомерното им обработване.

За констатираното нарушение по чл.6, §1, от Регламента, КЗЛД е наложила имуществена санкция на жалбоподателя в размер на 20 000.00 лв. на основание чл.83, §5, б.„а“ във вр. с чл.58, §2, б.„и“ от Регламента. Органът е обосновал защо налага имуществена санкция вместо някоя от другите предвидени мерки, а размерът на санкцията е обоснован с предходно издадени други решения за идентични нарушения на [фирма].

които решения са били потвърдени по съдебен ред. Съгласно разпоредбата на чл.83, §2 от Регламента когато се взема решение дали да бъде наложено административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ и се определя нейният размер, във всеки конкретен случай надлежно се разглеждат следните елементи: а) естеството, тежестта и продължителността на нарушението, като се взема предвид естеството, обхватът или целта на съответното обработване, както и броят на засегнатите субекти на данни и степента на причинената им вреда; б) дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност; в) действията, предприети от администратора или обработващия лични данни за смекчаване на последиците от вредите, претърпени от субектите на данни; г) степента на отговорност на администратора или обработващия лични данни като се вземат предвид технически и организационни мерки, въведени от тях в съответствие с членове 25 и 32; д) евентуални свързани предишни нарушения, извършени от администратора или обработващия лични данни; е) степента на сътрудничество с надзорния орган с цел отстраняване на нарушението и смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от него; ж) категориите лични данни, засегнати от нарушението; з) начина, по който нарушението е станало известно на надзорния орган, по-специално дали и до каква степен администраторът или обработващият лични данни е уведомил за нарушението; и) когато на засегнатия администратор или обработващ лични данни преди са налагани мерки, посочени в член 58, параграф 2, във връзка със същия предмет на обработването, дали посочените мерки са спазени; й) придържането към одобрени кодекси на поведение съгласно член 40 или одобрени механизми за сертифициране съгласно член 42; и к) всякакви други утежняващи или смекчаващи фактори, приложими към обстоятелствата по случая, като пряко или косвено реализирани финансови ползи или избегнати загуби вследствие на нарушението. В случая КЗЛД е определила размера на санкцията като е изследвала посочените в чл.83, §2 от Регламента обстоятелства. Без правно значение за конкретизиране размера на санкцията е факта, че физическото лице не е претърпяло финансови загуби. Доказано е извършването на идентични по своята същност предходни нарушения от [фирма], което обстоятелство налага ангажирането отговорността на администратора с цел да бъде подтикнат да изпълнява стриктно задълженията си по ОРЗД.

Предвид изложеното съдът заключава, че оспореното решение е законосъобразен административен акт на всички изследвани основания по чл.146 от АПК и като такъв, не подлежи на отмяна, а подадената срещу

него жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията за присъждане на разноски в полза на ответника. На основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, [фирма] следва да заплати сумата в размер на 100.00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителств от юрк.М. Р..

Така мотивиран, *Административен съд София - град* на основание чл.172 ал.2 от АПК

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от А. И. Д. срещу **Решение № ППН-01-1037/2018** от **11.09.2019г.** на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

ОСЪЖДА [фирма], представлявано от А. И. Д. с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район "М.", [улица] да заплати на КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143 ал.4 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: